Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. T. Avasiloaie)
Dosarul nr. 3a-1466/24 (2-20135283-02-3a-04122024)

D E C I Z I E

28 mai 2025 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru

Completul de Contencios Administrativ în componența:

Preşedintele completului, judecătorul	Mîra Ghenadie
Judecătorii	Cașcaval Andrei și Sîrbu Victoria
Grefier	Negrei Corina

examinând în ședință publică, apelul declarat de SRL „MMD” împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 30 aprilie 2024, adoptată în cauza de contencios administrativ, la acțiunea înaintată de SRL „MMD” către Serviciul Vamal al Republicii Moldova, cu privire anularea actelor administrative individuale defavorabile, restituirea drepturilor de import, încasarea cheltuielilor de asistență juridică,

C O N S T A TĂ :

Pretențiile reclamantului:

La data de 29 octombrie 2020 SRL „MMD” s-a adresat cu o acțiune în contencios administrativ către Serviciul Vamal al Republicii Moldova, cu privire anularea actelor administrative individuale defavorabile, restituirea drepturilor de import, încasarea cheltuielilor de asistență juridică.

În motivarea acțiunii depuse a indicat că, compania SRL „MMD” este o companie fondată în anul 1997 şi este specializată în comerțul produselor alimentare, precum şi importul produselor alimentare din Republica Moldova. Compania reclamantă are o reputație ireproșabilă şi nu a fost niciodată antrenată în activităţi contrare legii. Compania reclamantă este membră a Asociației „Uniunea producătorilor şi Importatorilor de Produse din Carne şi Lapte din Republica Moldova”. De mai mulți ani compania reclamantă colaborează cu cel mai mare holding de producere şi export a cărnii din Ucraina şi anume cu compania fd (ПрАТ «МХП»).

Astfel indică că, între compania reclamantă şi compania SAP „Mironivskii Hliboproduct” a fost încheiat contractul nr. KD-E78 din 1 decembrie 2017. Acest contract este un contract de vânzare-cumpărare cadru, iar potrivit pct. 1.1 şi 1.2 din acesta, vânzătorul acceptă de a vinde şi de a livra, iar cumpărătorul de a achita produsele (carne de pui, semifabricate, subproduse şi came dezosată mecanic de pui broiler congelați şi răciți în sortiment, produse culinare din carne în sortiment). Conform pct. 2.2 prețul mărfurilor este stabilit fie în anexe la contract, fie în specificațiile care fac parte integrantă a contractului.

Contractul nr. KD-E78 din 1 decembrie 2017 a fost amendat de către părți de mai multe ori prin acorduri adiționale.

Dat fiind că deja de mai mulți ani compania reclamantă colabora cu partenerul menţionat din Ucraina, relațiile contractuale au fost de mai multe ori modificate astfel încât să facă colaborarea mai simplă şi mai ușoară.

Indică reclamantul că, potrivit Acordului adițional nr. 10 din 1 mai 2020 s-a prevăzut următoarele modificări în contract: pct. 2.2 din contract s-a expus în următoarea redacție: „*Tipul şi cantitatea mărfurilor expediate conform contractului, prețurile şi programul livrărilor trebuie să fie convenite de către părți prin e-mail. Părțile au convenit că cel târziu la sfârşitul lunii curente ar trebui să convină, prin e-mail, asupra tipului, cantității, prețului şi programului de încărcare pentru câteva luni înainte. După coordonare, vânzătorul eliberează bunuri către cumpărător conform tipului, cantității şi prețului convenit anterior, iar cumpărătorul se obligă să accepte marfa*”; pct. 4.1 din contract s-a expus în următoarea redacție „*Cumpărătorul se obligă să efectueze plata pentru marfa timp de 30 de zile calendaristice din momentul livrării. Data livrării este considerată data perfectării declarației vamale pentru marfa de către vânzător*”; pct. 6.5 din contract s-a expus în următoarea redacție „*Vânzătorul are dreptul să nu efectueze livrarea lotului de produse până la momentul achitării complete de către cumpărător a loturilor de marfa deja livrate. Vânzătorul încetează livrările de marfa în cazul în care datoria cumpărătorului pentru marfa depăşeşte valoarea de 700 000 dolari SUA*”.

Menționează că, timp de mai mulți ani compania reclamantă a efectuat importuri de came de la compania SAP „Mironivskii Hliboproduct” (ПрАТ «МХП») în temeiul contractului menționat şi de fiecare dată organul vamal în persoana biroului vamal Centru a efectuat vămuirea acestor mărfuri acceptând valoarea în vamă declarată conform metodei determinării valorii în vamă a mărfii în baza valorii tranzacției, respectiv, în baza prețului efectiv plătit sau de plătit.

Indică reclamantul că, din motive necunoscute pentru reclamant, începând cu data de 27 mai 2020, importurile de carne efectuate de la compania SAP „Mironivskii Hliboproduct” (ПрАТ «МХП») au fost redirecționate de pe culoarul

verde de vămuire pe culoarul galben de vămuire pe motiv că „ar exista suspiciuni de subevaluare” fiind emise acte de inspecție.

Astfel, în perioada 22-25 iulie 2020 compania reclamantă a depus la Biroul Vamal Centru (PVI Cricova) următoarele declarații vamale: DV 2080I33971, DV 2080I33208, DV 2080I33704 şi DV 2080I33970. Iar la data de 26 august 2020 compania reclamantă a depus la Biroul Vamal Centru (PVI Petricani) alte două declarații vamale – DV 2090I27643 şi DV 2090I27644. Valoarea în vamă declarată de compania reclamantă pentru toate aceste importuri a fost declarată conform metodei determinării valorii în vamă a mărfii în baza valorii tranzacției, respectiv în baza prețului efectiv plătit sau de plătit.

Relatează reclamantul că, organul vamal nu a acceptat valoarea în vamă declarată şi a emis următoarele acte de inspecție: actul de inspecție 2080I33971 din 25 iulie 2020 (adus la cunoștința declarantului la 25 iulie 2020); actul de inspecție 2080I33208 din 22 iulie 2020 (adus la cunoștința declarantului la 23.07.2020); actul de inspecție 2080I33704 din 24 iulie 2020 (adus la cunoştinţa declarantului la 24.07.2020); actul de inspecție 2080I33970 din 25 iulie 2020 (adus la cunoştinţa declarantului la 25.07.2020); actul de inspecție 2090I27643 din 26 august 2020; actul de inspecție 2090I27644 din 26 august 2020.

Indică reclamantul că, toate actele aferente vămuirii au fost prezentate în procesul declarării, însă compania reclamantă nu a fost de acord cu emiterea actelor de inspecție şi având în vedere că tranzacțiile de import au fost legale, a acceptat să fie prezentate organului vamal orice acte adiționale care există şi care sânt pertinente pentru excluderea dubiilor apărute privind valoarea în vamă.

Susține reclamanta că, deși au fost prezentate suficiente acte de către companie la data depunerii declarațiilor vamale menționate mai sus, totuşi a mai prezentat actele necesare pentru eliminarea oricăror dubii privind valoarea în vamă. Încercările companiei reclamante de a demonstra faptul că tranzacțiile de import sunt neîndoielnice şi cu toate actele în regulă s-au ciocnit de birocrația exagerată din cadrul organului vamal.

Relevă că, motivul pentru care au fost emise actele de inspecție contestate a servit faptul că, la 11 iunie 2020 o comisie de experți a Biroului Vamal Centru a emis procesul-verbal nr. 2 din 11 iunie 2020 prin care a decis respingerea metodei de tranzacție declarată de compania reclamantă la toate tranzacțiile sale de import.

Comunică că, la ședință din 11 iunie 2020 a comisiei de experți a Biroului Vamal Centru, compania reclamantă nu a fost invitată pentru a-și proba şi argumenta poziția sa. Pentru că procesul-verbal nr. 2 din 11 iunie 2020 nu a fost comunicat reclamantului în copie, el a fost interpelat de la Biroul Vamal Centru de către avocatul reclamantului, însă pârâtul a refuzat să elibereze o copie a acestuia.

După emiterea deciziei de respingere a metodei de tranzacție prin procesul-verbal 2 din 11 iunie 2020, Biroul Vamal Centru a început să nu mai accepte

valoarea în vamă declarată de compania reclamantă potrivit metodei valorii tranzacției şi, făcând trimitere la decizia luată de Comisia de experți în baza procesului verbal nr. 2 din 11 iunie 2020, a emis acte de inspecție pentru fiecare declarație vamală depusă de compania reclamantă.

Consideră că, actele de inspecție: nr. 2080I33971 din 25 iulie 2020, nr. 2080I33208 din 22 iulie 2020, nr. 2080I33704 din 24 iulie 2020, nr. 2080I33970 din 25 iulie 2020, nr. 2090I27643 din 26 august 2020 si nr. 2090I27644 din 26 august 2020 sânt acte administrative defavorabile ilegale.

Cu referire la declarațiile vamale DV 2080I33971, DV 2080I33208, DV 2080I33704, DV 2080I33970, DV 2090I27643 şi DV 2090I27644, compania reclamantă indică că a prezentat toată informația şi toate documentele de însoțire necesare pentru determinarea valorii în vamă conform metodei de tranzacție.

Indică că, așa numitele suspiciuni indicate de Biroul Vamal Centru în actele de inspecție nr. 2080I33971 din 25 iulie 2020, nr. 2080I33208 din 22 iulie 2020, nr. 2080I33704 din 24 iulie 2020 , nr. 2080I33970 din 25 iulie 2020, nr. 2090I27643 din 26 august 2020 şi nr. 2090I27644 din 26 august 2020 nu sânt legale şi nu corespund adevărului.

Astfel susține că, per ansamblu poziția expusă de organul vamal în actele de inspecție contestate se rezumă la aceea că:

a) în rezultatul examinării actelor şi informațiilor prezentate în vederea confirmării valorii în vamă s-a constatat că actele prezentate şi informațiile conținute din punct de vedere comercial sunt identice celor aferente tranzacțiilor înregistrate , perfectate în cadrul procedurii de amânare, potrivit art. 172 din Legea cu privire la tariful vamal nr. 1380/1997. Ulterior, la data de 11.06.2020 potrivit procedurii stabilite, acestea au fost examinate în cadrul ședinței de experți privind amânarea determinării definitive a valorii în vamă a biroului vamal Centru;

b) în temeiul pct. 48 alin. (3) din Regulamentul privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor, aprobat prin HG 974/2016 organul vamal menține decizia luată potrivit Procesului verbal nr. 2 din 11.06.2020 al comisiei de experți privind amânarea determinării definitive a valorii în vamă a biroului vamal Centru.

Comunică că, decizia de neacceptare a valorii de tranzacție a fost adoptate prin procesul-verbal nr. 2 din 11 iunie 2020 al Comisiei de experți a Biroului Vamal Centru privind amânarea determinării definitive a valorii în vamă. Anume prin acest act a fost adoptată decizia privind valoarea în vamă pentru toate tranzacțiile derulate de compania reclamantă în temeiul contractului nr. KD-1034 din 25 august 2016. Subliniază că, în toate actele de inspecție contestate se face mențiunea că prin procesul-verbal nr. 2 din 11 iunie 2020 s-a decis respingerea metodei de tranzacție.

Susține că, toate actele de inspecție se întemeiază pe decizia privind valoarea în vamă adoptată prin procesul-verbal nr. 2 din 11 iunie 2020. Deşi Biroul Vamal

Centru, în scrisoarea nr. 10275 din 11 august 2020 prin care a refuzat eliberarea unei copii a acestui act administrativ, menționează că el ar fi un act preparatoriu pentru completarea actului de inspecție şi a deciziei de regularizare, comunică că procesul-verbal nr. 2 din 11 iunie 2020 reprezintă decizia autorității vamale referitoare la valoarea în vamă, în sensul art. 7 alin. (4) din Legea cu privire la tariful vamal şi care poate fi contestată în instanță de către declarant fără penalizare.

Comunică că, decizia privind valoarea în vamă adoptată de organul vamal prin procesul-verbal nr. 2 din 11 iunie 2020 este folosită de la data emiterii lui ca temei de emitere a actelor de inspecție şi de majorare a valorii în vamă pentru toate importurile SRL „MMD". Şi în toate actele de inspecție, inclusiv cele contestate în prezenta acțiune, se menționează expres faptul că decizia privind valoarea în vamă a fost adoptată prin procesul-verbal nr. 2 din 11 iunie 2020.

Făcând referire la prevederile art. 10 alin. (1) şi art. 11 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, compania reclamantă consideră că procesul-verbal nr. 2 din 11 iunie 2020 poate şi urmează să fie contestat separat de actele de inspecție emise la caz. Astfel aduce la cunoștință că, reclamantul a contestat separat în instanța de contencios administrativ procesul-verbal nr. 2 din 11 iunie 2020.

Referitor la respectarea procedurii prealabile, menționează că, după emiterea actelor de inspecție contestate, compania reclamantă le-a contestat prin depunerea la Serviciul Vamal a două contestații: contestația cu nr. de intrare 17192 din 03.08.2020 și contestația cu nr. de intrare 19859 din 03.09.2020.

Prin răspunsul Serviciului Vamal nr. 28/11-12112 din 01 octombrie 2020 contestația prealabilă cu nr. de intrare 17192 din 03.08.2020 a fost respinsă.

Prin răspunsul Serviciului Vamal nr. 28/11-12111 din 01 octombrie 2020 contestația prealabilă cu nr. de intrare 19859 din 03.09.2020 deasemenea a fost respinsă.

Solicită reclamantul SRL „MMD", anularea integrală a actelor de inspecție nr. 2080I33971 din 25 iulie 2020, nr. 2080I33208 din 22 iulie 2020, nr. 2080I33704 din 24 iulie 2020, nr. 2080I33970 din 25 iulie 2020, nr. 2090I27643 din 26 august 2020 şi nr. 2090I27644 din 26 august 2020 ca fiind ilegale; încasarea de la pârâți în beneficiul reclamantului a cheltuielilor de asistență juridică.

Prin încheierea protocolară a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 09 decembrie 2021 acțiunea în contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „MMD" împotriva Biroului Vamal Centru, privind contestarea actelor administrative (nr.3-2959/20) s-a conexat la acțiunea în contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „MMD" împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova privind contestarea actelor administrative (nr.3-2737/20), atribuindu-i numărul unic 3-2737/2020, pentru a fi examinate concomitent.

Poziţia instanţei de fond:

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 30 aprilie 2024, s-a respins acțiunea depusă de SRL „MMD” împotriva Serviciului Vamal din Republica Moldova cu privire anularea actelor de inspecție nr.2080133971 din 25.07.2020, nr.2080133208 din 22.07.2020, nr.2080133704 din 24.07.2020, nr.2080133970 din 25.07.2020, nr.2090127643din 26.08.2020, nr.2090127644 din 26.07.2020, nr.2070181065 din 07.09.2020, nr.2070181052 din 07.09.2020, restituirea drepturilor de import, încasarea cheltuielilor de asistență juridică.

Solicitarea apelantului:

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 23 mai 2024 (conform plicului anexat) SRL „MMD”, a declarat cerere de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 30 aprilie 2024, cu emiterea unei noi decizii prin care acțiunea reclamantului să fie admisă.

Termenul de declarare a apelului:

Potrivit art.232 alin.(1) și (2) din Codul administrativ, apelul se depune la instanţa de judecată care a emis hotărîrea contestată în termen de 30 de zile de la pronunţarea dispozitivului hotărîrii, dacă legea nu stabileşte un termen mai mic.

Motivarea apelului se prezintă la instanţa de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărîrii motivate.

Din materialele cauzei rezultă că, dispozitivul hotărârii instanţei de fond a fost pronunțat public la 30 aprilie 2024, apelul fiind declarat de la data de 23 mai 2024, la 27 noiembrie 2024, apelantul SRL „MMD” a recepționat hotărârea motivată, iar la 11 decembrie 2024, SRL „MMD” a depus motivarea apelului, astfel Colegiul constată că, apelul nemotivat și apelul motivat au fost depuse în interiorul termenului legal.

Argumentele participanților la proces:

În motivarea cererii de apel a invocat apelantul argumente similare celor expuse în cererea de chemare în judecată din 29 octombrie 2020, invocând că hotărârea adoptată este neîntemeiată și ilegală pasibilă de a fi casată, instanța de judecată nu a aplicat corect normele de drept material, nu s-a expus asupra tuturor argumentelor enunțate de reclamant, nu toate circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei au fost constatate și elucidate pe deplin.

Alte argumente noi, decât cele elucidate în acțiunea înaintată de SRL „MMD” în cererea de apel nu au fost invocate.

La 21 mai 2025 Serviciul Vamal al Republicii Moldova a depus referință asupra cererii de apel declarat de SRL „MMD”.

În ședința instanței de apel reprezentantul intimatului Serviciul Vamal al Republicii Moldova, Guțanu Vadim, nu a susținut cererea de apel, solicitând respingerea acțiunii.

Reprezentantul apelantului SRL „MMD”, avocatul Balan Petru în ședință nu s-a prezentat, fiind citat legal despre data, ora și locul examinării cauzei, astfel în temeiul dispozițiilor art. 239 alin. (2) Cod administrativ, Completul a decis examinarea cauzei în lipsa apelantului.

Aprecierea instanţei de apel:

Potrivit art.195 Codul administrativ, procedura acţiunii în contenciosul administrativ se desfăşoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepţia art.169–171.

În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, examinînd cererea de apel, instanţa de apel adoptă una dintre următoarele decizii – respinge apelul.

Potrivit art.194 alin.(1) Cod administrativ, în procedura în prima instanță, în procedura de apel și în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătorești se soluționează din oficiu probleme de fapt și de drept.

În conformitate cu prevederile art.231 alin.(2) din Codul administrativ, pentru procedura în apel se aplică corespunzător prevederile cap. II din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

Potrivit art.219 alin.(1) – (3) din Codul administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. Instanța de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greșelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete și pentru depunerea tuturor declarațiilor necesare constatării și aprecierii stării de fapt. Instanța de judecată indică asupra aspectelor de fapt și de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanții la proces. Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces.

În corespundere cu prevederile art.221 alin.(2) din Codul administrativ, pentru procedura în apel se aplică corespunzător prevederile cap. II din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

Prevederile art.220 alin.(1) Cod administrativ, stabilesc că, obținerea probelor în procedura contenciosului administrativ are loc conform art. 87–93.

Din conținutul art.93 din Codul administrativ, se stabilește sarcina probațiunii, potrivit căreia, fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția. Prin derogare de la prevederile alin.(1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sînt admisibile doar în baza prevederilor legale.

În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces.

Astfel, instanţa de apel, verificând legalitatea şi temeinicia hotărârii primei instanţe, constată că aceasta urmează a fi menţinută, ori concluziile primei instanţe, expuse în hotărâre, sunt în corespundere cu circumstanţele cauzei şi normele de drept material au fost aplicate corect.

Circumstanţele de fapt ale cauzei:

Din materialele cauzei se atestă că, partea reclamantă în perioada 22.06.2020 – 26.08.2020 a depus la Biroul vamal Centru (PVI Cricova, PVI Petricani) următoarele declarații vamale: DV 2080I33971, DV 2080I33208, DV 2080I33704, DV 2080I33970, DV 2090I27643 şi DV 2090I27644, pentru marfa „sferturi posterioare de pui broiler – congelate". Valoarea în vamă a fost declarată conform metodei determinării valorii în vamă a mărfii în baza valorii tranzacției.

Concomitent cu declarațiile vamale menționate, au fost prezentate următoarele acte: contract de vânzare-cumpărare nr. ДК-Е78 din 01.12.2017, scrisori de trăsură, facturi comerciale/invoice, certificate sanitar veterinare, certificate de origine a mărfii, declarații vamale a țării de export, calculele cheltuielilor de transport, certificat AEO.

În urma verificărilor acestor documente în baza cărora a fost declarată marfa importată, s-a constatat că, actele anexate la declarația vamală supusă examinării, nu confirmă pe deplin valoarea în vamă a mărfii.

La aceeași etapă de control, sub aspectul veridicității valorii în vamă, ASYCUDA World, care reprezintă sistemul electronic de perfectare a tuturor declaraților vamale, a identificat riscul de suspiciune marfa subevaluată.

Organul vamal a emis următoarele acte de inspecție: actul de inspecție 2080I33971 din 25 iulie 2020; actul de inspecție 2080I33208 din 22 iulie 2020; actul de inspecție 2080I33704 din 24 iulie 2020; actul de inspecție 2080I33970 din 25 iulie 2020; actul de inspecție 2090I27643 din 26 august 2020; actul de inspecție 2090I27644 din 26 august 2020.

Ulterior, au fost întocmite actele de inspecție aferente declarațiilor vamale în detaliu nr. 2080I33971 din 25 iulie 2020; nr. 2080I33208 din 22 iulie 2020; nr. 2080I33704 din 24 iulie 2020; nr. 2080I33970 din 25 iulie 2020; nr. 2090I27643 din 26 august 2020; nr. 2090I27644 din 26 august 2020

În baza procesului-verbal nr. 2 din 11.06.2020 al ședinței Comisiei de experți privind amânarea determinării definitive a valorii în vamă a Biroului Vamal Centru s-a decis respingerea metodei de tranzacție.

Nefiind de acord cu actele administrative emise în privința sa, la 29 octombrie 2020 SRL „MMD”, s-a adresat în instanţa de judecată cu prezenta acţiune.

Conform art. 17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Conform art. 20 Cod administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acţiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Conform art. 39 Cod administrativ, (1) Controlul judecătoresc al activităţii administrative este garantat şi nu poate fi îngrădit. (2) Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art.17 sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanţei de judecată competente.

Conform art. 189 alin. (1) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ.

Conform art. 10 alin. (1) Cod administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Conform art. 11 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, actele administrative individuale pot fi acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat.

Instanța de apel statuează că, actele administrative individuale – 2080I33971 din 25 iulie 2020, nr. 2080I33208 din 22 iulie 2020, nr. 2080I33704 din 24 iulie 2020, nr. 2080I33970 din 25 iulie 2020, nr. 2090I27643 din 26 august 2020 şi nr. 2090I27644 din 26 august 2020, constituie acte defavorabile reclamantului.

Iar din analiza actelor administrative contestate, reieșind din solicitările înaintate, se atestă că acțiunea dedusă judecății este una în obligare conform art.206 Cod administrativ.

Conform art. 208 alin. (1) Cod administrativ, până la înaintarea acţiunii în contencios administrativ se va respecta procedura prealabilă, cu excepţiile prevăzute de lege.

Conform art. 209 alin. (1) Cod administrativ, acţiunea în contestare şi acţiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede

altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluţionarea acesteia.

Completul judiciar atestă că, SRL „MMD” este subiect de sesizare a instanței de contencios administrativ, a depus acțiunea în termen, iar acțiunea depusă nu este exceptată de la controlul judiciar, prin urmare, motive de inadmisibilitate a acțiunii în conformitate cu prevederile art. 207 alin. (2) din Codul administrativ, la caz nu sunt, din care motive, acțiunea este admisibilă și pe cale de consecință se va purcede la examinarea pe fond a acesteia.

Potrivit art. 179 Codul vamal (în redacția legii în vigoare la data emiterii actului administrativ), (1) Declaraţia vamală, care se depune la organul vamal, trebuie să fie însoţită de toate documentele necesare vămuirii.

(1[1]) În cazul depunerii declaraţiei vamale în format electronic, toate documentele necesare vămuirii se depun în format electronic, cu aplicarea pe declaraţia vamală a semnăturii digitale, eliberată de Centrul de certificare a cheilor publice al autorităţilor administraţiei publice.

(2) Organul vamal este în drept să ceară informaţii suplimentare pentru a verifica datele din declaraţia vamală sau din alte documente prezentate.

(3) Lista de documente şi informaţii suplimentare care trebuie prezentate o stabileşte Serviciul Vamal.

(4) Organul vamal este în drept să stabilească termenele de prezentare a documentelor lipsă şi a informaţiilor suplimentare.

(5) Cu permisiunea organului vamal, documentele pot fi prezentate în limbile străine vorbite de colaboratorii vamali.

În temeiul art. 202[2] Codul vamal, (1) Reverificarea declaraţiei vamale se efectuează la oficiul organului vamal, este una dintre formele controlului ulterior şi constă în verificarea, după acordarea liberului de vamă, a corectitudinii şi caracterului complet al informaţiilor furnizate într-o declaraţie vamală, precum şi a existenţei şi conformităţii documentelor justificative anexate la aceasta, necesare plasării mărfurilor într-o destinaţie vamală, a altor documente aferente operaţiunilor verificate de care dispune organul vamal, alt organ cu atribuţii de administrare fiscală sau alte instituţii şi persoane.

(2) Reverificarea declaraţiei vamale se efectuează de către organele vamale conform procedurii stabilite de Guvern.

(3) În procesul efectuării reverificării declaraţiei vamale, organele vamale pot utiliza informaţii şi date inclusiv din bazele de date automatizate şi programele informaţionale de administrare a riscurilor.

(4) Cu excepţia cazurilor prevăzute la alin.(5), controlul ulterior prin reverificare a declaraţiei vamale se efectuează fără întocmirea procesului-verbal de reverificare.

(5) În cazul depistării unor erori şi/sau divergenţe între informaţiile din declaraţiile vamale şi cele din documentele verificate, ce conduc la apariţia, modificarea şi/sau anularea obligaţiei vamale, organul vamal este obligat să comunice despre aceasta plătitorului vamal prin întocmirea procesului-verbal de reverificare a declaraţiilor vamale.

Potrivit art. 202^7 Cod vamal, (1) Organele vamale calculează obligaţiile vamale în baza rezultatelor controlului ulterior, stabilind dacă acestea au fost constatate conform prevederilor legislaţiei.

(2) Organele vamale pot determina cuantumul obligaţiei vamale, precum şi decide asupra corectitudinii aplicării măsurilor de politică economică în baza informaţiilor de care dispun în următoarele cazuri:

a) lipsa sau ţinerea neconformă a contabilităţii;

b) persoana controlată nu prezintă integral sau prezintă parţial documentele luate la evidenţă şi rapoartele corespunzătoare, conform termenelor din art.2025 alin.(1);

c) documentele solicitate au fost prezentate, însă conţinutul sau starea acestora nu permite utilizarea lor;

d) persoana controlată nu poate fi găsită la sediul juridic sau la subdiviziunile sale;

e) obţinerea rezultatelor cercetării (expertizei) de laborator a mărfurilor, prelevate în cadrul controlului ulterior;

f) obţinerea documentelor solicitate în cadrul unei cereri de asistenţă administrativă internaţională.

(3) În cazurile descrise la alin.(2), organele vamale vor lua în considerare, după caz, fiecare din următoarele referinţe privind persoana controlată:

a) datele statistice deţinute de organul vamal sau de alte organe abilitate;

b) mărimea patrimoniului persoanei controlate;

c) volumul venitului din vînzări realizat de persoana controlată;

d) analiza modificărilor valorii activelor nete aflate în proprietatea întreprinderii;

e) cifra de afaceri şi soldurile în conturile bancare ale întreprinderii;

f) compararea veniturilor şi a cheltuielilor persoanei controlate;

g) informaţii despre tranzacţiile comerciale şi operaţiunile efectuate de persoana controlată, primite de la instituţii financiare (filiale sau sucursale ale acestora), de la autorităţi publice şi de la alte instituţii;

h) alte dovezi relevante pentru stabilirea cuantumului obligaţiilor vamale sau pentru stabilirea încălcărilor legislaţiei.

(4) Referinţele specificate la alin.(1)–(3) vor fi indicate în actul de audit postvămuire sau procesul-verbal de reverificare a declaraţiei vamale, în cazul întocmirii acestuia.

(5) Dacă stabilesc faptele şi circumstanţele indicate la alin.(2) lit.a)–c), organele vamale informează în scris persoana controlată despre aplicarea măsurilor corespunzătoare, în baza prevederilor alin.(2), indicînd termenul de prezentare în scris a documentelor şi a obiecţiilor.

Potrivit prevederilor art. 5 alin. (2) Legea cu privire la tariful vamal nr. 1380 din 20.11.1997, valoarea în vamă a mărfurilor este determinată de către autoritatea vamală în conformitate cu prezenta lege, cu tratatele internaționale ratificate de Republica Moldova, precum și cu actele normative ale Guvernului, adoptate în scopul executării acestora.

Potrivit art. 6 alin. (1) al Legea nr. 1380 din 20.11.1997, la trecerea mărfii peste frontiera vamală, declarantul anunță valoarea în vamă a acesteia autorității vamale.

Potrivit art. 7 Legea nr. 1380 din 20.11.1997, (1) Valoarea în vamă a mărfii anunţată de declarant şi datele suplimentare referitoare la ea trebuie să fie veridice şi confirmate prin acte.

(2) În cazul în care este necesar de a confirma valoarea în vamă a mărfii anunţată, declarantul, la cererea autorităţii vamale, este obligat să prezinte datele respective. Dacă autoritatea vamală pune la îndoială autenticitatea acestor date, declarantul este în drept să determine valoarea în vamă a mărfii prin metodele prevăzute de prezenta lege.

Potrivit art. 8 Legea nr. 1380 din 20.11.1997, (1) Autoritatea vamală exercită controlul asupra corectitudinii determinării valorii în vamă a mărfii.

(2) Autoritatea vamală este în drept să ia decizii în privinţa corectitudinii ori incorectitudinii valorii în vamă a mărfii anunţate de declarant.

În conformitate cu pct. 29 al Regulamentului privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor introduse pe teritoriul Republicii Moldova, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 974 din 18.08.2016, pentru confirmarea valorii în vamă a mărfurilor importate, declarantul prezintă acte potrivit prevederilor pct. 29^1 din Regulamentul de aplicare a destinațiilor vamale prevăzute de Codul vamal al Republicii Moldova, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1140 din 2 noiembrie 2005. În cazul în care organul vamal constată neconcordanțe sau nereguli între datele care se conțin în actele prezentate de declarant și/sau dacă Sistemul Informațional Integrat Vamal identifică criteriul de selectivitate în baza procesului de administrare a riscurilor, în temeiul prevederilor art. 7 alin. (2) din Legea cu privire la tariful vamal și pct. 29^2 din Regulamentul de aplicare a destinațiilor vamale prevăzute de Codul vamal al Republicii Moldova, organul vamal este în drept să solicite declarantului date și informații suplimentare, în funcție de specificul tranzacției. Declarantul, din proprie inițiativă, este în drept să prezinte și alte acte, în scopul confirmării valorii în vamă anunțate. Actele prezentate în

scopul confirmării valorii în vamă declarate vor conține cumulativ următoarele date:

a) datele de identificare ale vânzătorului și ale cumpărătorului mărfurilor;

b) denumirea mărfurilor, cantitatea, prețul pentru fiecare unitate și valoarea totală a mărfurilor;

c) semnătura persoanei emitente;

d) numărul și data de emitere a facturii;

e) condițiile și modalitatea de achitare;

f) reducerile și condițiile de aplicare a acestora, după caz;

g) condițiile și termenul de livrare;

h) natura tranzacției (comercială/necomercială).

Potrivit pct. 31 al Regulamentului, verificarea corectitudinii determinării valorii în vamă a mărfurilor importate este efectuată în baza evaluării de către organul vamal a riscurilor determinate/potenţiale în cadrul perfectării tranzacţiilor de import a mărfurilor.

Iar pct. 32 al Regulamentului stabilește că, 32. La determinarea valorii în vamă a mărfurilor importate în baza valorii tranzacţiei, valoarea în vamă a bunurilor corespunde cu valoarea de tranzacţie, care este egală cu preţul plătit sau de plătit pentru mărfurile importate, ajustată la valoarea elementelor prevăzute la art. 11 alin. (1) din Legea cu privire la tariful vamal, în cazul în care acestea nu au fost incluse anterior în valoarea mărfii.

În cazul în care valoarea în vamă declarată este stabilită în baza metodei valorii de tranzacţie, organul vamal verifică declaraţia vamală şi documentele de însoţire prezentate, luînd în considerare următoarele aspecte:

a) corespunderea datelor din declaraţia vamală în detaliu şi datelor din actele prezentate de declarant cu datele și informațiile specificate în D.V.1;

b) descrierea în detaliu a mărfurilor şi fără echivoc, cu prezentarea datelor suficiente în acest sens, inclusiv specificarea mărcii comerciale, în cazul existenţei acesteia;

c) lipsa datelor contradictorii sau a unor neregularități din actele prezentate;

d) corectitudinea datelor din documentele prezentate privind condiţiile de livrare a mărfurilor importate, conform regulilor INCOTERMS;

e) declararea, în funcție de specificul tranzacției, a elementelor de inclus în valoarea în vamă suportate de către cumpărător în sensul art.11 alin.(1) din Legea cu privire la tariful vamal;

f) menţionarea condiţiilor acordării reducerilor, după caz;

g) valoarea în vamă declarată pentru mărfurile destinate punerii în liberă circulaţie, plasate anterior într-un regim vamal suspensiv sau în zonele economice libere, nu este mai mică decît valoarea facturată, declarată în regimul vamal iniţial (cu excepţia cazurilor în care preţul definitiv al mărfurilor se stabilește pe bază de

cotaţii bursiere sau preţul mărfii a fost influenţat de uzura fizică şi/sau de învechire morală), cu ajustarea (după caz, în funcție de specificul tranzacției) la valoarea elementelor prevăzute la art.11 alin.(1) din Legea cu privire la tariful vamal;

h) lipsa tranzacțiilor noncomerciale: donaţii, cadouri, mostre;

i) lipsa restricţiilor în privinţa drepturilor cumpărătorului asupra mărfii evaluate, cu excepţia restricţiilor admise la art.11 alin.(4) lit.a) din Legea cu privire la tariful vamal;

j) lipsa în cadrul tranzacției de vînzare-cumpărare a unor condiţii sau prestaţii a căror valoare nu poate fi determinată;

k) lipsa relațiilor de interdependență între participanţii la tranzacţie, cu excepţia cazurilor cînd interdependenţa nu influenţează valoarea tranzacţiei;

l) lipsa factorilor de risc identificați, în funcţie de natura şi specificul tranzacţiei, în baza riscurilor gestionate de către Serviciul Vamal.

În conformitate cu prevederile art. 373 alin. (3) CPC, în cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanţa de apel se pronunţă în fond, numai în temeiul celor invocate în primă instanţă.

Fiind investită cu judecarea prezentei cauze, Judecătoria Chișinău, sediul Centru prin hotărârea din 30 aprilie 2024 a respins acțiunea în contencios administrativ a reclamantului SRL „MMD”.

Completul judiciar constată că, hotărîrea instanței de fond este întemeiată, a fost adoptată cu aprecierea corectă a probelor administrate și aplicarea justă a normelor de drept material și procedural, reieșind din următoarele motive.

Astfel, instanța de apel a constatat că reclamantul SRL „MMD” a prezentat următoarele documente:

- Contractul aferent tranzacţiei de import şi acordurile adiţionale la acesta;
- Corespondenţa comercială purtată în vederea încheierii şi negocierii preţului;
- Oferta de preţ de la producător/vânzător pentru Moldova pe careva articole de marfă;
- Contract pentru transport şi dispoziţiile de plată pentru cheltuieli de transport pentru perioada 01.01.2020 - 29.05.2020;
- Certificat de calitate;
- Act de verificare cu exportatorul pentru perioada de 01.04.2020 - 29.05.2020;
- Facturi fiscale de realizare pe teritoriul ţării - 2 copii;
- Dispoziţiile de plată pentru marfa pe perioada 01.04.2020-29.05.2020;
- Planurile de încărcături pentru aprilie - mai 2020;
- Declaraţiile de export;

În urma examinării actelor prezentate de către SRL „MMD” concomitent cu declarațiile vamale și cele prezentate suplimentar, autoritatea publică a constatat că:

- Potrivit pct. 4.1 anexa nr. 10 din 01.05.2020 a contractului de vânzare-cumpărare ДК-E78 din 01.12,2017, cumpărătorul este obligat să efectueze achitarea în decurs de 30 de zile calendaristice din momentul perfectării declarației vamale de export de către vânzător, sau cumpărătorul poate efectua achitarea în avans. Astfel, în invoice-ul prezentat la vămuire nu este indicat termenul concret de achitare;

- În ofertele de preț din 01.04.2020 şi 01.05.2020, preturile sunt propuse la condiția de livrare FCA cu achitarea în avans de 100%, iar în cele 6 declarații vamale în rubrica 28, achitarea urmează a fi efectuară în decurs de 3 luni;

- În actul de verificare prezentat, soldul la 01.04.2020 reflectă o datorie către vânzător de – 690.516,73 USD. Potrivit pct. 4.1 din anexa nr. 1, cumpărătorul este obligat să efectueze achitarea în decurs de 14 zile bancare din momentul perfectării declarației vamale de export de către vânzător, sau cumpărătorul poate efectua achitarea în avans. Astfel în decurs de 14 zile bancare de la data de 01.04.2020, cumpărătorul a achitat numai 436.035,14 USD, în acest context nu sunt respectate prevederile pct. 4.1 din anexa nr. l din contractul de vânzare - cumpărare ДК-E78 din 01.12.2017;

- Potrivit pct. 4.4, achitarea pentru contractul ДК-E78 din 01.12.2017 poate fi efectuată şi de alte părți terţe, fapt prin care se suspectă veridicitatea prețului achitat de către SRL „MMD”;

- la contractul prezentat în original, a lipsit anexa - Acordul adițional nr. 8;

- totodată, în oferta de preț pentru „Четверть задняя кур-брзам (нефас блок 10 кг, Africa)”, nu poate fi constată diferența între articolul 9398 şi 9398K, iar denumirea de AFRICA nu este indicată în facturile comerciale/invoice;

- în urma analizei facturilor fiscale prezentate se constată, că livrările de sferturi posterioare sunt realizate către companiile „Trialtex Plus” SRL şi „Speranţa Familiei” SRL, companii afiliate unde ar exista o interdependenţă;

- certificatul de calitate prezentat nu face referire la denumirea mărfurilor pentru asortimentul livrat (descriere concretă a produsului) sau articol marfa;

- din conținutul pct. 2.2 din anexa - Acord nr. 10 a contractului de vânzare - cumpărare ДК-E78 din 01.12.2017 se constată că, la sfârșitul fiecărei luni, ambele părţi trebuie să aprobe asortimentul, cantitatea obligatorie, modalitatea, prețul, graficul de încărcare pentru următoarea lună prin poșta electronică, ca ulterior, vânzătorul să emită factura spre plată cumpărătorului;

- din informația din corespondența comercială şi planul de livrări pe lună mai pentru SRL „MMD”, constatăm că vânzarea mărfii şi valoarea tranzacției depinde de respectarea unor condiții. Potrivit lit. d), art. 11 din Legea cu privire la

tariful vamal nr.1380 din 20.11.1997, dacă vânzarea mărfii sau valoarea tranzacției depinde de respectarea unor condiţii sau de unele prestații, care fac imposibilă determinarea valorii mărfii evaluate, valoarea tranzacției nu va putea fi acceptată în scopuri vamale.

- Totodată, oferta de preț pentru luna mai este emisă în general pentru Republica Moldova şi este specificat pentru care agent economic;

- Cu atât mai mult, în aceeași dată (13.05.2020), vânzătorul emite două invoiceuri cu aceeași marfa „Четверть задняя кур-брзам (нефас блок 10 кг), același articol de identificare „9398”, cu prețuri diferite de 450 USD/kg şi 500 USD/kg.

Prin urmare, în urma examinării actelor prezentate și informațiilor conținute în acestea, suspiciunile asupra veridicității prețului efectiv plătit în cazul tranzacțiilor menționate supra, nu au fost înlăturate, iar reclamantei, potrivit pct. 36 din Regulamentul privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor, i-a fost oferit termen suplimentar pentru prezentarea dovezilor corespunzătoare, precum și a informațiilor/actelor relevante referitor la interdependența suspectată precum și în vederea probării faptului că interdependența nu a influențat prețul mărfurilor (după caz). Cu toate acestea, informațiile solicitate nu au fost prezentate, or acestea au fost în esență identice informațiilor prezentate anterior.

Colegiul civil constată că, în rezultatul contrapunerii informației reflectate în declarațiile vamale și din actele suplimentare prezentate de SRL „MMD”, constatând discrepanțe și suspiciunile asupra veridicității prețului efectiv plătit în cazul tranzacțiilor menționate, care nu au fost înlăturate prin actele prezentate suplimentar de către declarant, autoritatea vamală corect nu a acceptat metoda de tranzacție pentru care a optat SRL „MMD”.

Potrivit pct.36 din Regulament, atunci când declarantul furnizează actele și/sau informațiile suplimentare, dar în urma examinării acestora suspiciunile privind veridicitatea valorii în vamă declarate nu sunt înlăturate sau declarantul nu prezintă în termenul stabilit acte și/sau informații suplimentare, organul vamal înscrie în actul de inspecție motivul neacceptării metodei de tranzacție și acordă declarantului posibilitatea de a răspunde în scris în termen de 4 ore de la recepționarea actului de inspecție, cu prezentarea dovezilor corespunzătoare. Sub rezerva dispozițiilor art. 8 alin. (4) din Legea cu privire la tariful vamal privind divulgarea informațiilor confidențiale și protecția datelor, la cererea declarantului, organul vamal înștiințează referitor la actele și informațiile care stau la baza neacceptării metodei de tranzacție. În urma examinării informației suplimentare prezentate de către declarant, organul vamal decide referitor la acceptarea/neacceptarea valorii în vamă declarate.

În situația în care dovezile corespunzătoare nu pot fi prezentate în termenul prevăzut la alineatul unu, declarantul poate solicita constituirea garanției suficiente

cu dreptul de a plasa mărfurile în liberă circulație, în conformitate cu prevederile art.172 din Legea cu privire la tariful vamal.

În cazul în care suspiciunile sunt eliminate, valoarea în vamă declarată se acceptă și se efectuează înscrierile respective pe actul de inspecție, care se aduc la cunoștința declarantului.

În situația în care suspiciunile privind veridicitatea valorii în vamă declarate nu sunt eliminate, organul vamal informează declarantul prin înmânarea actului de inspecție despre faptul imposibilității determinării valorii în vamă în conformitate cu art.11 din Legea cu privire la tariful vamal, acordând declarantului dreptul de a declara valoarea în vamă a mărfurilor prin aplicarea consecutivă a metodelor prevăzute la art.12-17 din Legea cu privire la tariful vamal, cu acordarea în acest sens a unui termen de 4 ore.

Deasemenea, conform pct.9 din același Regulament, în cazul în care organul vamal are suspiciuni întemeiate că valoarea de tranzacție declarată reprezintă cuantumul total plătit sau de plătit astfel cum se menționează în art.11 alin. (1) din Legea cu privire la tariful vamal, se solicită declarantului să furnizeze informații suplimentare, în conformitate cu pct.27 alineatul cinci şi pct.29 alineatul doi.

În cazul în care după primirea informațiilor suplimentare sau în absența unui răspuns suspiciunile nu sînt eliminate, organul vamal poate decide că valoarea în vamă nu poate fi determinată, în conformitate cu art.11 alin. (1) din Legea cu privire la tariful vamal.

Decizia luată de către organul vamal se comunică în scris, sub rezerva dispozițiilor art. 7 alin. (4) din Legea cu privire la tariful vamal. Dezacordul cu privire la decizia organului vamal nu scutește declarantul de obligativitatea conformării la cerinţele stabilite.

În sensul prezentului punct, „suspiciuni întemeiate” pot fi considerate:

1) neconcordanțe sau nereguli constatate în documentele și/sau informațiile prezentate pentru vămuirea mărfurilor;

2) identificarea riscurilor gestionate de către Serviciul Vamal.

Respectiv, Completul specializat apreciază ca întemeiată concluzia primei instanțe expusă în acest sens și consideră irelevante argumentele apelantei cu referire la faptul că, organului vamal, i-au fost prezentat toate actele solicitate.

În aceeași ordine de idei, instanța de apel nu urmează să acorde eficiență argumentelor SRL „MMD”, cu privire la netemeinicia motivelor organului vamal pentru neacceptarea valorii de tranzacție, ca metodă declarată a valorii în vamă, dat fiind că potrivit actelor de inspecție în momentul examinării actelor prezentate și verificării corectitudinii determinării valorii în vamă cu accesarea datelor din portalul Serviciului vamal, s-au stabilit riscuri potențiale – risc de suspiciune marfă subevaluată.

Totodată, instanța de apel constată că, fiindu-i oferită posibilitatea de a prezenta acte suplimentare, SRL „MMD” nu a prezentat acte suficiente în vederea susținerii valorii declarate, ceea ce denotă cu certitudine că, acțiunile Serviciului Vamal, la emiterea actelor de inspecție, au fost întreprinse în strictă conformitate cu cadrul legal care guvernează situația din speță, nefiind constatate careva temeiuri de ilegalitate a acestora.

În temeiul circumstanțelor expuse supra, Colegiul civil constată că prima instanță întemeiat a stabilit legalitatea actelor de inspecție nr. 2080I33971 din 25 iulie 2020; actul de inspecție 2080I33208 din 22 iulie 2020; actul de inspecție 2080I33704 din 24 iulie 2020; actul de inspecție 2080I33970 din 25 iulie 2020; actul de inspecție 2090I27643 din 26 august 2020; actul de inspecție 2090I27644 din 26 august 2020 emise de Biroul Vamal Centru, nefiind constatate careva vicii la emiterea acestora.

În altă ordine de idei, potrivit pct. 50 din Regulamentul privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor, în cazul în care, în urma întreprinderii acțiunilor vizate la pct.48, valoarea în vamă declarată nu se demonstrează, organul vamal stabilește valoarea în vamă cu caracter definitiv în baza informațiilor deținute, cu informarea declarantului prin actul de inspecție. În situația prevăzută la alineatul unu din prezentul punct, organul vamal întocmește decizia de regularizare potrivit prevederilor art.12713 din Codul vamal, cu încasarea în totalitate ori în parte a garanției suficiente constituite.

În asemenea situație, instanța de apel constată că prin actele administrative contestate nu se încalcă dreptul agentului economic, întrucât acțiunile organului vamal la verificarea corectitudinii în vamă sunt reglementate expres de cadrul legal, iar poziția apelantului, cum că autoritatea vamală neîntemeiat a majorat valoarea în vamă a mărfii nu s-a confirmat.

Instanța de apel notează că, contrar normelor de drept care reglementează sarcina probațiunii în contencios administrativ conform art. 93 alin. (1) Cod administrativ, apelantul nu a adus careva probe în susținerea pretențiilor în instanța de apel, prin urmare, Completul judiciar concluzionează că instanța de fond just a aplicat normele legale relevante la circumstanțele speței, a dat apreciere completă obiectivă şi sub toate aspectele probelor, iar hotărîrea dată este legală şi întemeiată, adoptată cu respectarea drepturilor şi intereselor legitime ale participanţilor la proces.

Deasemenea, Completul judiciar mai consideră important de remarcat faptul că, apelantul utilizînd calea de atac, în limite legale nu a prezentat în instanța de apel probe, pe care nu a avut posibilitatea să le prezinte instanței de fond și care ar fi de natură să răstoarne concluziile expuse în hotărîrea contestată, iar esența alegațiilor din apel sunt similare celor expuse în fața primei instanțe, care au fost dezbătute și corect respinse.

Astfel, din considerentele menționate şi având în vedere că hotărârea primei instanţe este legală şi întemeiată, iar argumentele invocate de către apelant sunt nefondate şi combătute integral prin constatările expuse supra, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru ajunge la concluzia de a respinge apelul declarat de către SRL „MMD” şi a menţine hotărârea primei instanţe.

În conformitate cu art.240 alin.(1) lit. a) Cod administrativ, art. 389-390 CPC, Completul de contencios administrativ din cadrul Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,

D E C I D E :

Apelul declarat de SRL „MMD”, se respinge.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 30 aprilie 2024.

Decizia cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorii Cașcaval Andrei

Sîrbu Victoria